

Laidiens: 30.12.2004., Nr. 210

Ministru kabineta noteikumi Nr.1069

Rīgā 2004.gada 28.decembrī (prot. Nr.75 8.§)

Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās

Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 2.panta ceturto daļu

1. Noteikumi nosaka prasības gāzes apgādes, siltumapgādes, ūdensapgādes, kanalizācijas, drenāžas, ārējo pneimatisko atkritumu cauruļvadu, telekomunikāciju līniju, elektroapgādes līniju un iekārtu (turpmāk — inženierkomunikācijas) izvietojumam pilsētās, ciemos un lauku teritorijās (turpmāk — teritorija). Šajos noteikumos noteiktās prasības ievēro:

1.1. izstrādājot un grozot vietējo pašvaldību teritorijas plānojumus (turpmāk — teritorijas plānojums) un detālplānojumus;

1.2. sagatavojot plānošanas un arhitektūras uzdevumu, tehniskos noteikumus un īpašos noteikumus būvprojektiem;

1.3. izstrādājot būvprojektus.

2. Inženierkomunikāciju izvietojumu teritorijā plāno tādu, lai tas atbilstu Ministru kabineta 2001.gada 27.marta noteikumos Nr.142 "Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 006-01 "Būtiskās prasības būvēm"" (turpmāk — LBN 006-01) noteiktajām prasībām, kā arī nodrošinātu vides kvalitāti, teritorijas, enerģijas un dabas resursu racionālu izmantošanu un vides pieejamību.

3. Inženierkomunikāciju izvietojumu un prasības to būvniecībai un ekspluatācijai, ja nepieciešams, detalizē un precīzē detālplānojumos.

4. Ja inženierkomunikācijas nav iespējams izvietot atbilstoši šajos noteikumos noteiktajām prasībām, atkāpes no tām pieļaujamās, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

4.1. būvniecības ierosinātājs var nodrošināt tehniskā risinājuma drošumu atbilstoši LBN 006-01 prasībām;

4.2. Būvniecības likumā noteiktajā kārtībā teritorijas plānojuma, detālplānojuma un būvprojekta risinājums ir saskaņots ar attiecīgo zemes īpašnieku, blakus esošo inženierkomunikāciju īpašniekiem vai apsaimniekotājiem, kā arī ar attiecīgajām valsts un pašvaldību institūcijām.

5. Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas standarts" pēc Ekonomikas ministrijas ieteikuma iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" to nacionālo standartu sarakstu, kurus piemēro šo noteikumu izpildei.

6. Minimālie horizontālie attālumi no pazemes inženierkomunikācijām (ņem vērā ārējos izmērus) līdz citām būvēm noteikti šo noteikumu pielikuma 1.tabulā.
7. Minimālie horizontālie attālumi starp blakus esošajām pazemes inženierkomunikācijām (ņem vērā ārējos izmērus) noteikti šo noteikumu pielikuma 2.tabulā.
8. Minimālie horizontālie attālumi no virszemes inženierkomunikācijām līdz citām būvēm noteikti šo noteikumu pielikuma 3., 4., 5. un 6.tabulā.
9. Šo noteikumu pielikumā inženierkomunikāciju attālumi norādīti starp malējo tuvāk esošo inženierkomunikāciju vertikālajām projekcijām.
10. Publiskās lietošanas dzelzceļa zonā ievēro šādas prasības:
 - 10.1. inženierkomunikācijas izvieto aiz dzelzceļa nodalījuma joslas. Inženierkomunikācijas var izvietot dzelzceļa nodalījuma joslā, ja tiek ievērotas šajos noteikumos noteiktās prasības un risinājums ir saskaņots ar dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāju;
 - 10.2. attālums no pazemes inženierkomunikācijām līdz dzelzceļa zemes klātnei (uzbēruma pēdai vai ierakuma krotei), ūdens novadišanas ierīcei (bedres krotei) ir vismaz 2 m, bet ne mazāks par tranšejas dziļumu;
 - 10.3. dzelzceļa zemes klātnē atļauts izvietot vienīgi dzelzceļa tehnoloģiskās inženierkomunikācijas;
 - 10.4. minimālais horizontālais attālums no inženierkomunikācijām līdz dzelzceļa malējā sliežu ceļa asij ir 3,2 m.
11. Ārpus pilsētām un ciemiem inženierkomunikācijas pie autoceļiem izvieto aiz ceļu zemes nodalījuma joslas.
12. Pilsētās un ciemos maģistrālās un sadalošās inženierkomunikācijas izvieto starp ielas (ceļa) brauktuvi un sarkano līniju vai ielas (ceļa) sadalošajā joslā.
13. Pilsētās un ciemos, kur ir maz vietas inženierkomunikāciju izvietošanai, inženierkomunikāciju kolektorus, kanālus, tuneļus vai kabeļu kanalizāciju var izvietot zem ietvēm vai ielu (ceļu) sadalošajām joslām.
14. Pilsētās un ciemos zem ielu (ceļu) sadalošajām joslām izvieto ūdensvadu, vidēja un augsta spiediena gāzesvadus, sadzīves notekūdeņu vai lietusūdeņu kanalizāciju, siltumvadus un elektrības kabeļus.
15. Pilsētās un ciemos zem ietvēm, gājēju celiņiem un zaļajām joslām izvieto elektrības kabeļus, telekomunikāciju kabeļus un to kanalizāciju, kabeļus signalizācijai un operatīvai sadalei, kā arī, ja iespējams ievērot drošības attālumus, zema spiediena gāzesvadus.
16. Ja pilsētā vai ciemā inženierkomunikācijas nav iespējams izvietot starp ielas (ceļa) brauktuvi un sarkano līniju vai ielas (ceļa) sadalošajā joslā, inženierkomunikāciju izvietošana zem ielu (ceļu) brauktvēm atļauta pēc inženierkomunikāciju izvietošanas un būvniecības nosacījumu (piemēram, ielas seguma atjaunošana, būvdarbu veikšanas laiks un organizācija) saskaņošanas ar ielas (ceļa) īpašnieku vai valdītāju.
17. Izbūvējot cieta segumu un rekonstruējot ielas, zem kuru brauktvēm izvietotas pazemes inženierkomunikācijas, pārbauda inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli, kā arī paredz inženierkomunikāciju pārlikšanu zem ietvēm un sadalošajām joslām, ja šāds risinājums ir tehniski un ekonomiski pamatots vai to atstāšana zem brauktuves nav pieļaujama inženierkomunikāciju ekspluatācijas apstākļu dēļ.
18. Minimālais horizontālais attālums no gāzesvadiem un kanalizācijas vadiem (ņem vērā ārējos izmērus) līdz saglabājama koka stumbram ir 1,5 m, no citām pazemes inženierkomunikācijām — 2 m, izņemot parkus un alejas

valsts aizsargājamās kultūras pieminekļos, kur atbilstoši kultūras pieminekļu aizsardzības prasībām var noteikt citu attālumu.

19. Minimālais horizontālais attālums no siltumtrases, ūdensvada un kanalizācijas vada (ņem vērā ārējos izmērus), elektropārvades un telekomunikāciju pazemes kabeļiem vai kabeļu kanalizācijas līdz saglabājamam krūmam ir 1 m.
20. Jaunbūvējamās 110 kV un augstāka sprieguma elektropārvades gaisvadu līnijas izvieto ārpus pilsētu un ciemu dzīvojamo un publisko ēku apbūves teritorijām.
21. Pilsētu un ciemu dzīvojamo un publisko ēku apbūves teritorijās elektropārvades līnijām ar 110 kV un augstāku spriegumu līdz dziļo ievadu apakšstacijām paredz kabeļu līnijas.
22. Plānojot elektropārvades tīklu rekonstrukciju, paredz esošo 110 kV un augstāka sprieguma elektropārvades gaisvadu līniju pārvietošanu ārpus pilsētu un ciemu dzīvojamās apbūves vai elektropārvades gaisvadu līniju nomaīņu ar kabeļu līnijām.
23. Pilsētu un ciemu četrstāvu un augstāku dzīvojamo ēku apbūves teritorijās elektriskajiem tīkliem ar spriegumu līdz 20kV paredz pazemes kabeļu līnijas. Elektrisko tīklu izbūve ar gaisvadu līnijām ir pieļaujama, ja šāds risinājums ir tehniski un ekonomiski pamatots.
24. Esošās un plānotās dzīvojamo un publisko ēku apbūves teritorijās izvieto vienīgi slēgta tipa transformatoru apakšstacijas (izņemot 10 MVA un lielākas jaudas transformatorus) un sadales punktus.
25. Apakšstaciju un sadales punktu pieejās paredz joslas kabeļu un gaisvadu līniju ievadiem un izvadiem.
26. Minimālais attālums no atsevišķiem sadales punktiem ar 6-20 kV spriegumu un no apakšstacijām ar diviem un vairākiem transformatoriem ar 1000 kVA vai lielāku jaudu līdz dzīvojamo un publisko ēku logiem ir 10 m, ārstniecības iestāžu teritorijā — atbilstoši veselības aizsardzību regulējošo normatīvo aktu prasībām.
27. Minimālais attālums no visu veidu elektrības kabeļiem, telekomunikāciju kabeļiem vai šo kabeļu kanalizācijas apvalka virsmas līdz tramvaju un trolejbusu kontakttīkla balstu asij ir 1 m.
28. Detālpārplānojumi un būvprojekti, kuri uzsākti likumā noteiktajā kārtībā līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai un kuru tehniskie risinājumi atbilst attiecīgajā laikposmā spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, nav jāpārstrādā atbilstoši šo noteikumu prasībām.
29. Noteikumi stājas spēkā ar 2005.gada 1.aprīli.

Ministru prezidenta vietā — veselības ministrs G.Bērziņš

Ekonomikas ministra vietā — tieslietu ministre S.Āboltiņa

Pielikums
Ministru kabineta
2004.gada 28.decembra noteikumiem Nr.1069

1.tabula

Minimālie horizontālie attālumi no pazemes inženierkomunikācijām līdz citām būvēm

Nr. p.k.	Pazemes inženier- komunikā- cijas	Horizontālais attālums (m) no pazemes komunikācijām līdz								
		ēku un būvju pama- tiem	žogu (ar masī- viem pama- tiem),	dzelzceļa kontakt- tīklu balstu pamatiem	tele- komu- nikāciju līniju balstu	malējā sliežu ceļa asij	ielas apmales akmenim (brauktuves malai, nostipri-	autoceļa grāvja ārējai malai vai autoceļa	gaisvadu balstu pama- tiem un zemētājiem elektropārvades līnijām	vir- zemes gāzes vadu balstu

			estakāžu pama- tiem	un zemē- jumiem	kon- struk- cijām				nātajai joslas nomalei)	uzbē- ruma pēdai				pama- tiem
						elektri- ficēts 1520 mm sliežu dzelz- ceļš	ne- elektri- ficēts 1520 mm sliežu dzelz- ceļš	750 mm dzelz- ceļš un tram- vaja sliežu ceļš			ar sprie- gumu līdz 1 kV; ārējam ap- gaismo- jumam	ar sprie- gumu 6 kV - 20 kV	ar sprie- gumu 110 kV; 330 kV	gāzes vadi ar spie- dienu līdz 1,6 MPa
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1.	Ūdensvads un kana- lizācijas spiedvads	5	3	10	1	7,6	4	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
2.	Saim- niecisko, fekālo un lietus notekūdeņu pašteses kanalizācija	3	1,5	10	1	7,6	4	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
3.	Drenu kolektors	3	1	5	1	4	4	2,8	1,5	1	1	2	3	1
4.	Līdztekus drenāža	0,4	0,4	0,6	1	3,2	3,2	2,3	0,4	-	-	-	-	1
5.	Gāzes vadi ar šādu spiedienu (MPa):													
5.1.	zemais spiediens (līdz 0,005)	1	1	10	1	7,6	3,8	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
5.2.	vidējais spiediens (virs 0,005 līdz 0,4)	1	1	10	1	7,6	4,8	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
5.3.	augstais spiediens (virs 0,4 līdz 1,6)	5	1	10	1	10,8	10,8	3,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
6.	Siltumvadi:													
6.1.	no kanāla, tuneļa ārējās sieniņas	2	1,5	10	1,5	7,6	4	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
6.2.	no bez- kanāla veidā ieliktas caurules apvalka	5	1,5	10	1,5	7,6	4	2,8	1,5	1 ^C	1	2	3	1
7.	Visu veidu elektrības kabeļi	0,6	0,6	5	1 (2) ^L	10,8	3,2	2,8	1,5*	1 ^C	1	2 (5) ^L	2 (10) ^L	1

